

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219011000
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219011000.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných M. J. a Q. C., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno c), písmeno d) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej Q. C., nar. XX. B. XXXX v V. A., trvalé bydlisko G. Z. č. XXXX/XX, V. A., proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 22. januára 2020, č. k. 4T/131/2019-52, na verejnom zasadnutí konanom 10. novembra 2020 v Trnave, taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej Q. C. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 22. januára 2020, č. k. 4T/131/2019-52, boli obžalovaní M. J. a Q. C. uznaní za vinných zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno c), písmeno d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorý spáchali na tom skutkovom základe, že

obvinení M. J. a obvinená Q. C. od presne nezisteného času v roku 2019 v byte nachádzajúcom sa na ul. P. E. na X. poschodí vo vchode č. XX v obytnom bloku pod súpisným číslom XXX/XX v meste V. A. a v priestoroch k nemu patriacim spoločným konaním neoprávnene vyrábali, prechovávali a následne distribuovali omamné a psychotropné látky, pričom Q. C. minimálne trikrát predala metamfetamín (pervitín) N. R., nar. XX.XX.XXXX, pričom vykonanou domovou prehliadkou zo dňa 16.04.2019 v čase o 00:45 hod. nariadenou sudcom pre prípravné konanie pod sp. zn. OSDS-V-6-1/2019, ako aj vykonanou osobnou prehliadkou u M. J. boli zaistené viaceré stopy, ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu na KEÚ PZ Bratislava, kde na základe znaleckého posudku KEU PZ Bratislava pod sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/5137 bolo zistené, že

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom nachádzajúce sa v okrúhlejšej krabičke obsahovalo hnedý práškový materiál o hmotnosti 1843 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu, kofeínu a paracetamolu s priemerným zastúpením účinnej látky 7,3 % hmotnostných heroínu, ktorý obsahoval 135 mg absolútneho heroínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 9 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- sklenená nádoba s kovovým uzáverom a bielou plastovou lyžicou vo vnútri obsahovala svetloružový kryštalický materiál s hmotnosťou 68,87 g, v ktorom bola zaistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 63% hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 43,39 g absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 1085 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- sklenená nádoba s kovovým uzáverom s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 4737 mg, v ktorom bola zaistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 65,1% hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 3084 mg absolútneho

metamfetamínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 77 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom biely práškový materiál s hmotnosťou 247,30 g, v ktorom bola zistená prítomnosť pseudoefedrínu,

- sklenená fľaštička obsahovala 579 mg materiálu, v ktorom bola zaistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 68,1% hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 394 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 10 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- sklenená fľaštička obsahovala 520 mg materiálu, v ktorom bola zaistená prítomnosť heroínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 2,3% hmotnostných, ktorý obsahuje 12 mg absolútneho heroínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 2 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- sklenená fajka obsahovala 53 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,9% hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 39 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá 1 bežnej jednotlivéj dávke drogy,

pričom metamfetamín (pervitín) je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok a heroín (diacetylmorfin) je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny psychotropných látok a pseudoefedrín je možné okrem iného použiť ako surovinu - prekurzor pri príprave metamfetamínu, pričom pseudoefedrín je v zmysle nariadenia ES č. 273/2004 o prekurzoroch drog zaradený v zozname určených látok kategórie 1, prílohy 1, pričom hodnota 1 gramu psychotropnej látky metamfetamín v 2. štvrtroku 2018 v Trnavskom kraji je 25,00 € až 50,00 €, čo po prepočte k množstvu zaistej látky predstavuje sumu najmenej 1.855,96 € a hodnota 1 gramu omamnej látky heroín v 2. štvrtroku 2019 v Trnavskom kraji je 30 € až 50 €, čo predstavuje celkovú sumu najmenej 70,89 €.

Okresný súd za to obžalovaného M. J. odsúdil podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanú Q. C. za to okresný súd podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l), § 38 odsek 3, § 51 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe. Zároveň jej podľa § 49 odsek 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov. Súčasne jej podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona okresný súd obžalovanému M. J. uložil aj trest prepadnutia veci, a to:

stopa č. 6 - sklenená fajka, plastová trubička,

stopa č. 2 - 1 ks miniváha čiernej farby, nezistenej značky, v.č. BT - 100/403089.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona okresný súd obžalovanej Q. C. uložil aj trest prepadnutia veci, a to:

stopa č. 7 - čierna okrúhla krabička,

stopa č. 8 - plastové vedro so sítkom, kuchynskou stierkou a nespotrebovaný materiál,

stopa č. 9 - sklenená misa a nespotrebovaný materiál,

stopa č. 10 - sklenená misa a nespotrebovaný materiál - rozbitá,

stopa č. 11 - sklenená misa a nespotrebovaný materiál MSM,

stopa č. 12 - kameninový mažiar,

stopa č. 13 - plastová nádoba s kovovým sítkom a nespotrebovaný materiál,

stopa č. 14 - plastová nádoba a nespotrebovaný materiál MSM,

stopa č. 15 - nespotrebovaný materiál MSM,

stopa č. 16 - plastová nádoba v tvare hviezdy,

stopa č. 17 - plastová nádoba v tvare srdca,

stopa č. 18 - nespotrebovaný materiál MSM,

stopa č. 19 - 2 ks plastových nádob,

stopa č. 22 - plastový obal,

stopa č. 23 - nespotrebovaný materiál MSM,

stopa č. 24 - sklenená nádoba s bielou plastovou lyžicou,

stopa č. 25 - sklenená nádoba,

stopa č. 26 - nespotrebovaný materiál MSM,
stopa č. 28 - nespotrebovaný materiál MSM,
stopa č. 29 - sklenená misa, oranžová plastová nádoba,
stopa č. 30 - nespotrebovaný materiál MSM,
stopa č. 31 - 2 ks plastové fľaše hydroxid actiu perle,
stopa č. 32 - sklenená fajka,
stopa č. 14 - 1 ks váha striebornej farby zn. Constant,
stopa č. 24 - 1 ks váha čiernej farby, zn. USA Weight,
stopa č. 35 - 1 ks váha oranžovo čiernej farby, zn. Tuff-Weight,
1 k mobilný telefón zn. Huawei, zlatej farby so SIM kartou T-com, s rozbitým displayom (stopa č. 26),
1 ks mobilný telefón Max Con bielej farby so SIM kartami Tesco Mobile (stopa č. 29a),
1 ks mobilný telefón Nokia, čiernej farby so SIM kartou Tesco Mobile v čiernom púzdre (stopa č. 28).
Podľa § 60 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona okresný súd obžalovanej Q. C. tiež uložil trest prepadnutia vecí, a to:

- finančné prostriedky vo výške 25.189,11 Eur,
- bankovka v nominálnej hodnote 500 HUF.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že obžalovaní M. J. a Q. C. na hlavnom pojednávaní konanom 22. januára 2020 učinili vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom sa priznali k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a vykoná sa len dokazovanie súvisiace s výrokom o náhrade škode a prepadnutím vecí.

Pokiaľ ide o výrok o treste u obžalovanej Q. C., tento okresný súd odôvodnil tým, že u nej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa k trestnému činu priznala a úprimne ho oľutovala. Pritlačujúcu okolnosť u nej nezistil. V tejto súvislosti súd dodal, že na v registri trestov evidované odsúdenie za prečin zanedbania povinnej výživy neprihliadol, nakoľko ho má už zahladené. V dôsledku uvedeného okresný súd skonštatoval u obžalovanej prevahu poľahčujúcich okolností, preto aplikujúc ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona obžalovanej vymeral trest odňatia slobody na samej dolnej hranici vo výmere tri roky. Uložený trest odňatia slobody jej podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad jej správaním sa v skúšobnej dobe. Súčasne jej uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Takýto trest považoval pre nápravu a prevýchovu obžalovanej ako i na ochranu spoločnosti za primeraný. Pokiaľ ide o výrok o treste prepadnutia vecí - finančných prostriedkov vo výške 25.189,11 eur a bankovky v nominálnej hodnote 500 HUF - u obžalovanej Q. C., tento okresný súd odôvodnil tým, že zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaných vyplynulo, že pred samotným vykonaním domovej prehliadky obžalovaní prehlásili, že všetky veci nájdené pri domovej prehliadke pochádzajú z trestnej činnosti, resp. súvisia s trestnou činnosťou. Matka obžalovaného M. J. v prípravnom konaní síce predložila kúpnu zmluvu o odpredaji svojej nehnuteľnosti s tvrdením, že z kúpnej ceny v marci 2019 darovala, resp. požičala obžalovanému J. a obžalovanej C. peniaze na zakúpenie pozemku, keďže bývali v podnájme v V. A., no obžalovaná Q. C. na hlavnom pojednávaní na otázku sudkyne v súvislosti s pôvodom týchto finančných prostriedkov nájdených pri domovej prehliadke uviedla, že matka M. J. koncom marca 2019 im dala na kúpu pozemku 20.000 eur, no zvyšok finančných prostriedkov po odpočítaní čiastky 750 eur, za ktorú odpredala drogy obžalovanému R., pochádzali od jej matky, ktorá si zobrala úver a následne jej dala tie peniaze. Takéto tvrdenie obžalovanej považoval okresný súd za účelové v snahe, aby sa k týmto finančným prostriedkom dostala späť, a to najmä vzhľadom na jej rozporné tvrdenia ohľadne pôvodu a spôsobu získania týchto finančných prostriedkov ako i na jednoznačné prehlásenie obžalovaných pri začatí vykonania domovej prehliadky ohľadne pôvodu nájdených vecí, vrátane finančných prostriedkov. Okresný súd dodal, že obhajoba mala možnosť zdroj finančných prostriedkov 20.000 eur s prípadnými účtami vydokladovať, mala dostatok času predložiť hodnoverné dôkazy o pôvode týchto finančných prostriedkov. Bez preukázania týchto skutočností, keďže ani jeden z obžalovaných nevedel súdu vysvetliť, kde sa nachádzali finančné prostriedky za odpredané drogy a ako s nimi naložili, bol okresný súd toho názoru, že ide o peniaze pochádzajúce z trestnej činnosti.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátorka a obžalovaný M. J. vzdali práva na podanie odvolania. Obžalovaná Q. C. podala odvolanie čo do výroku o treste, konkrétne voči uloženiu trestu prepadnutia vecí vo výške 20 000 eur.

Obžalovaná Q. C. podané odvolanie odôvodnila prostredníctvom obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu 18. marca 2020. V odvolaní namietala, že sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberal skutočnosťami svedčiacimi proti dôvodom prepadnutia vecí, ale rozhodnutie založili na jednostrannom posúdení dôkazného materiálu. Finančné prostriedky vo výške

20 000 eur preukázateľne pochádzajú od matky M. J., o čom svedčí aj čestné vyhlásenie M. J., ktoré predložila v prílohe. Podľa nej by mal krajský súd pri rozhodovaní o treste prepadnutia finančnej čiastky prihliadať len na tú čiastku, ktorá prevyšuje sumu 20.000 eur, keďže suma do 20.000 eur nepochádzala z trestnej činnosti, za ktorú bola odsúdená. V konečnom návrhu žiadala, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku v časti prepadnutia veci.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 8. júla 2020.

Za účelom prejednávania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 10. novembra 2020. Na verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaná Q. C. a jej obhajca Mgr. Štefan Slovák.

Krajský súd postupom podľa § 326 odsek 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie výsluchom obžalovanej, prečítaním výpovede svedka M. J. a prečítaním listinného dôkazu.

Obžalovaná Q. C. po zákonom poučení k veci uviedla, že z peňazí nájdených pri domovej prehliadke bolo 20.000 eur od svokry na kúpu pozemku, dostali ich v hotovosti v obálke po 22. marci 2019, tieto peniaze pochádzali z predaja rodinného domu v C., ktorý patril svokre. Zvyšná čiastka 4.900 eur boli peniaze, ktoré obžalovaná šetrila pre syna, tieto peniaze boli označené v piksele od Granka s názvom „O. školné“. Obžalovaná priznala kúpu 100 g pervitínu, z toho 30 g predala za 750 eur. Ostatný pervitín doužíval spoluobžalovaný.

Za účelom odstránenia rozporov bola na návrh prokurátora podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítaná výpoveď obžalovanej z prípravného konania zo 17. apríla 2019, ako aj jej výpoveď z hlavného pojednávania z 22. januára 2020.

V prípravnom konaní v procesnom postavení obvinenej pri výsluchu konanom dňa 17. apríla 2019 k peniazom zaistením pri domovej prehliadke uviedla, že matka M. J. M. J. im dala na nákup pozemku 22.000 eur a 3.000 eur patrilo jej synovi, ktoré peniaze mu ona šetrila päť rokov. Čo sa týka forintov, asi pred dvoma týždňami boli v Maďarsku, tieto peniaze jej ostali, nevie presne aká suma na eurá je to prepočte.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná k peniazom zaistením pri domovej prehliadke uviedla, že matka M. J. M. J. im koncom marca dala na kúpu pozemku 20.000 eur. Zo zachytených odposluchov je zrejmé, že zháňali pozemok do 10.000 eur. Zvyšok zaistených peňazí, po odrátaní čiastky 750 eur, za ktoré odpredala drogy N. R., pochádzalo od jej matky (matky obžalovanej - pozn. súdu), ktorá si zobrala úver a jednoducho jej tie peniaze dala, aby si mala čo kúpiť.

K rozporom vo svojich výpovediach obžalovaná uviedla, pokiaľ v prípravnom konaní uvádzala sumu 22.000 eur, mala na mysli všetky peniaze, teda vrátane peňazí, ktoré im M. J. dala na nájom (2.000 eur), pokiaľ ide o nájom, tak tento platili od januára 2019. Sumu 3.000 eur jej dala vlastná mama z úveru a 1.900 eur našporila synovi, čo je spolu 4.900 eur. Pokiaľ ide o peniaze 2.000 euro na nájom, tieto zaplatili, preto pri domovej prehliadke už neboli nájdené. Upresnila, že pokiaľ v prípravnom konaní uvádzala sumu 22.000 eur, že dostala od M. J., tak to na podnet obhajkyne, ktorá jej povedala, aby povedala celkovú sumu peňazí, ktoré im M. J. dala. K M. J. obžalovaná uviedla, že je na dôchodku, poberá dôchodok 500 eur, jej manžel v tom čase pracoval a mal príjem. V súčasnosti je už aj on na dôchodku, ona so synom s nimi žije v spoločnej domácnosti. Upresnila, že M. J. im dávala na nájom preto, lebo vtedy v spoločnej domácnosti nežili. Z tých peňazí chceli kúpiť pozemok v C., kde sú lacné pozemky, chceli investovať do 10.000 eur, mali už vybraný aj mobilný rodinný dom, do ktorého chceli investovať tiež 10.000 eur. Pokiaľ ide o financovanie ďalších nákladov na ich plány s domom, tak ráta, pravdupovediac, aj s predajom drog, že bude takto investovať.

Na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovanej bola podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne M. J. z prípravného konania z 10. júla 2019 (č. I. 100-103), v ktorej uviedla, že jej syn M. J. býval s obžalovanou Q. C. v spoločnej domácnosti v V. A., že je dlhodobým užívateľom drog, je na nich závislý, v minulosti mu dvakrát vybavila liečenie, ale nepomohlo to. Obžalovaná Q. C. nie je užívateľkou drog. Z väzenia jej volal syn M. J. a oznámil jej, že ho zobrali policajti, pričom zaistili aj peniaze, ktoré dostal od nej na kúpu pozemku. Svedkyňa k týmto peniazom uviedla, že 7. novembra 2018 predala rodinný dom v obci C. za 78 000 eur, pričom peniaze z predaja boli poukázané na jej osobný účet, o čom predložila aj kúpnu zmluvu. Svedkyňa ďalej uviedla, že koncom marca 2019 bola na oslave narodenín malého O. (syna obžalovanej Q. C.), kde jej obžalovaný spomínal, že si chce nájsť zamestnanie, chce zmeniť svoj život, plánujú s Q. C. odísť z V. A., chcú si kúpiť pozemok a postaviť na ňom montovaný dom. Vtedy sa svedkyňa rozhodla, že synovi požičia peniaze na ich spoločné bývanie. Následne mu dala koncom marca 2019 u nich doma v A. v hotovosti 20 000 eur. O uvedenej pôžičke, resp. dare s obžalovaným nič nespísala, neexistuje k tomu žiadna zmluva. Peniaze

mu dala aj preto, lebo na tom dome, čo predala, on všetko prerobil. Tie peniaze mu teda z predaja domu patrili a mali slúžiť na kúpu nehnuteľnosti. Neboli určené na inú činnosť.

V čestnom vyhlásení z 23. septembra 2019 (v spise na č. l. 69) M. J. vyhlásil, že suma 20.000 eur zaistená pri domovej prehliadke pochádza z daru od jeho matky, preto ju súčasne splnomocnil, aby tieto peniaze vybrala z depozitu a nakladala s nimi.

Z výpisu z bankového účtu svedkyne M. J. (v spise na č. l. 127) vyplynulo, že od obdržania čiastky 78.000 eur dňa 14. novembra 2018 až do 16. apríla 2019 svedkyňa z účtu nerealizovala žiaden výber hotovosti. Návrh na doplnenie dokazovania vypočutím svedkyne M. J. krajský súd odmietol ako nadbytočný, nakoľko svedkyňa rozhodné skutočnosti uviedla už v prípravnom konaní. Keďže iné návrhy na doplnenie dokazovania neboli, dokazovanie bolo vyhlásené za skončené.

V konečnom návrhu prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Obhajca obžalovanej sa pridržiaval písomného odôvodnenia odvolania. Uviedol, že aj keď prišlo k rôznym verziám výpovedí obžalovanej, finančné prostriedky v sume 20.000 eur nepochádzali z trestnej činnosti. Tak orgány činné v trestnom konaní ako i okresný súd nevedli dokazovanie, ktoré by preukázalo, že obžalovaní zarábali na predaji drog takéto veľké peňažné sumy. Obžalovaná sa priznala k trestnej činnosti a podrobne ju opísala, aj spolu so sumou, ktorú inkasovala za predaj drog, táto jej výpoveď bola zjavne pravdivá, keďže ju nespochybňovali orgány činné v trestnom konaní, ani okresný súd. Presný pôvod týchto peňazí nebol nielen dokázaný, ale v konaní ani dokazovaný. Zo spisu vyplynulo, že obžalovaný bol závislý na drogách, z praxe vieme, že takíto ľudia si predajom drog financujú svoju závislosť a z praxe takisto vieme, že takíto ľudia nemajú doma väčšiu hotovosť, ktorá by pochádzala z predaja. Na základe uvedeného sa teda javí verzia obžalovanej o zákonnosti nadobudnutia sumy 20.000 eur ako vyslovene pravdepodobnejšia ako je pôvod v trestnej činnosti. Obžaloba nepreukázala, že by finančné prostriedky prinajmenšom v rozsahu 20.000 eur pochádzali z trestnej činnosti. Obhajca preto navrhol, aby napadnutý rozsudok v tejto časti bol zrušený a aby odvolací súd buď sám rozhodol, alebo vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná sa k veci nevyjadřila.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací

súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - obžalovaná, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla a urobila tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku. <

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovanej Q. C. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Na úvod je potrebné k trestu uviesť, že je právnym následkom trestného činu, preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Vychádzajúc z ust. § 34 odsek 1 Trestného zákona účelom samotného trestu je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odrazenie iných od páchania trestných činov vyjadrujúc morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom jednotlivé hľadiská ukladania trestu vyplývajú z ust. § 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a skutočnosť, aby trest postihoval iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, tento nebol odvolaním namietaný. Krajský súd sa preto pri prieskume tohto výroku zameril na všeobecné posúdenie zákonnosti a primeranosti tohto druhu trestu, keďže chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, nezistil.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd ohľadom tohto druhu trestu vykonal dokazovanie procesne správne a v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie. Z odôvodnenia

napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal okresný súd do úvahy pri rozhodovaní o tomto druhu a výmere trestu. Správne zistil u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a úprimne ho oľutovala podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona. Správny bol postup okresného súdu aj pokiaľ jej nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, že napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže z obsahu spisového materiálu taká skutočnosť nevyplýva. Len samotné vyhlásenie obžalovanej na hlavnom pojednávaní, že je vinná, aplikáciu § 36 písmeno n) Trestného zákona neodôvodňuje. Priťažujúcu okolnosť u obžalovanej ani krajský súd nezistil. Správne okresný súd dodal, že na v registri trestov evidované odsúdenie za prečin zanedbania povinnej výživy nebolo možné prihliadať, nakoľko ho má už zahladené. Súčasne však táto okolnosť znamená, že obžalovaná pred spáchaním trestného činu nevedla riadny život, preto jej ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona nebolo možné priznať. Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností správne okresný súd postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného poriadku znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. V rámci modifikovanej trestnej sadzby v rozpätí od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov uložil obžalovanej trest odňatia slobody na samej dolnej hranici vo výmere 3 roky, ktorého výkon jej podmienične odložil na maximálnu skúšobnú dobu 5 rokov pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad jej správaním sa v skúšobnej dobe. Súčasne jej uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Takto uložený podmieničný trest odňatia slobody považoval aj krajský súd za primeraný a spravodlivý, zodpovedajúcim tak potrebám individuálnej, ako aj generálnej prevencie, ktorý zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovanej.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste prepadnutia finančných prostriedkov, tu bola situácia iná. Krajský súd zistil, že v tomto smere okresný súd nevykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie.

Krajský súd preto postupom podľa § 326 odsek 5 Trestného poriadku doplnil konanie nevyhnutnými dôkazmi na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť. Konkrétne krajský súd na verejnom zasadnutí opätovne

vypočul obžalovanú Q. C., následne predpísaným spôsobom odstraňoval rozpory v jej výpovediach, taktiež so súhlasom strán prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne M. J. z prípravného konania a oboznámil čítaním čestné vyhlásenie M. J., ako aj výpis z účtu svedkyne M. J..

Vykonaným dokazovaním, hodnotiac vykonané dôkazy po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, bolo podľa názoru krajského súdu bezpečne preukázané, že finančné prostriedky vo výške 25.189,11 eur a bankovka v nominálnej hodnote 500 HUF zaistené pri domovej prehliadke patrili obžalovanej Q. C. a táto ich nadobudla trestnou činnosťou, konkrétne predajom pervitínu, ku ktorému sa v celom rozsahu priznala.

K tomu je potrebné uviesť, že ani M. J., ani obžalovaná Q. C. už dlhšiu dobu nepracovali, mali len minimálny príjem do domácnosti, je preto vylúčené, aby zaistené finančné prostriedky pochádzali z ich úspor. Zvlášť M. J. silne závislý na heroíne a pervitíne nebol schopný sporiť, lebo disponibilné zdroje míňal na drogy. To bol aj primárny dôvod, pre ktorý drogy predávala a s peniazmi hospodárila práve obžalovaná Q. C.. Nakoniec samotná obžalovaná Q. C. na verejnom zasadnutí priznala, že s peniazmi z predaja metamfetamínu (pervitínu) rákala aj do budúcnosti, chcela nimi financovať kúpu resp. stavbu nehnuteľnosti, čo nepotrebuje ďalší komentár.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej Q. C., že zo zaistených finančných prostriedkov pochádzalo 20.000 eur od svedkyne M. J., toto bolo vykonaným dokazovaním vyvrátené. Síce kúpnu zmluvou bolo preukázané, že svedkyňa M. J. predala v novembri 2018 nehnuteľnosť za čiastku 78.000 eur, ktorá jej bola poukázaná na jej bankový účet, súčasne však výpisom z tohto jej bankového účtu bolo bezpečne preukázané, že do 15. apríla 2019 žiadnu hotovosť z účtu nevybrala, preto ju ani nemohla koncom marca 2019 odovzdať v hotovosti svojmu synovi M. J.. Pritom samotná svedkyňa M. J. tvrdila, že zaistená finančná hotovosť mala pochádzať práve a len z peňazí utŕžených za predaj vyššie spomínanej nehnuteľnosti. Nehovoriac o tom, že zákon NR SR č. 394/2012 Z. z. o obmedzení platieb v hotovosti v ust. § 4 odsek 2 výslovne zakazuje medzi fyzickými osobami nepodnikateľmi platbu v hotovosti, ktorej hodnota prevyšuje 15 000 eur.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej Q. C. ohľadom zvyšných peňažných prostriedkov (presahujúcich 20.000 eur - pozn. súdu), pozornosti krajského súdu neušli jej fabulácie, keď raz tvrdila, že od svedkyne M. J. dostali 22.000 eur a sumu 3.000 eur nasporila synovi sama za 5 rokov, inokedy zase uvádzala, že od svedkyne M. J. dostali 20.000 eur a zvyšné peniaze dostala ona od svojej matky, ktorá si na to zobrala úver a jednoducho jej tie peniaze dala, aby si niečo kúpila. Uvedené rozpory nevedela hodnoverne vysvetliť, preto krajský súd jej tvrdeniam neuveril. Považoval ich za účelové, produkované so zjavným cieľom zakryť nelegálny pôvod zaistených finančných prostriedkov a vyhnúť sa tak uloženiu trestu prepadnutia veci.

Na základe vyššie prezentovaných skutočností krajský súd odvolanie obžalovanej na verejnom zasadnutí ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.